

Från <http://www.eatlikeyoucarebook.com/>

Dedikerad till de cirka 57 miljarder landlevande och 1000 miljarder vattenlevande djur som vi kommer att konsumera nästa år.

Så mycket lidande.

Så mycket död.

Allt är så onödigt.

Allt är så fel.

Erkännanden

Många tack till Sarah K. Woodcock för hennes utmärkta hjälp med redigering och produktion. Hon bidrog betydligt till projektet och hon visade en outtröttlig hängivenhet från början till slut. Tack också till Aruna Lopez och Melissa Resnick för deras hjälp och redigeringsförslag.

Introduktion

Antalet djur som används till mat är överväldigande. Enligt FN:s jordbruks- och livsmedelsorganisation, dödar människor fler än 57 miljarder djur för mat varje år. En miljard är 1000 miljoner. Denna siffra inkluderar inte antalet fiskar och andra vattenlevande djur som vi konsumerar. Den siffran uppskattas till att vara *åtminstone* ytterligare en billion. En billion är 1 miljon miljoner.

Det är en fullständigt häpnadsväckande mängd av lidande och död.

Om du är som de flesta människor så gillar du djur. Faktum är att du kanske t.o.m. betraktar dig som en 'djurvän'. Men troligen så konsumerar du också kött, mjölk, ägg och andra djurprodukter.

Du har tänkt över detta och det har bekymrat dig. Du misstänker att tillvägagångssättet som man föder upp och slaktar djur på är ganska brutalt, och du är inte säker på hur du ska agera.

De flesta av oss var som små barn förskräckta av att få höra att vi åt djur – varelser som vi älskade, åtminstone på ett abstrakt sätt. För att vi skulle bli mer bekväma över detta, så berättade våra föräldrar en eller annan historia, såsom att Gud vill att vi ska äta djur, eller att vi blir svaga och sjuka om vi inte konsumerar djurprodukter, och detta ledde till att vi växte upp till att bli bekväma med att äta dem.

När vi blev äldre, så behöll vi vår moraliska ro i frågeställningen genom att övertyga oss själva med de många ursäkterna som utforskas i denna bok. Förekomsten av dessa ursäkter, tillsammans med det faktum att de verkligen inte tillfredställer oss, visar tydligt att vi vet att det är någonting som inte är rätt.

Och nu så finns det en rörelse som adresserar vår oro över detta genom att erbjuda oss olika "frigående", "burfria", och en mängd andra olika "lyckliga" kött- och djurprodukter. Är detta svaret? Är svaret att fortsätta konsumera djurprodukter som påstås vara "humant" producerade? Eller är reaktionen som vi hade som barn till denna verksamhet den rätta reaktionen? Ska vi sluta att konsumera djurprodukter helt och hållet?

Vad ska vi tänka om frågan att konsumera djur och djurprodukter? Det är så invecklat.

Vi kommer att försvara en enkel proposition:

Om djur moraliskt sett har någon betydelse överhuvudtaget, så kan vi inte konsumera dem eller produkter från dem och vi måste äta oss att äta en vegansk diet, eller en diet av grönsaker, frukter, gryn, bönor, nötter, frön, och exkludera allt kött, fisk, mjölk, ost, andra mjölkprodukter, och ägg.

Vi tänker *inte* presentera ett generellt argument för djurens rättigheter.

Vi tänker *inte* försvara uppfattningen att djur och människor har samma moraliska värde.

Vi kommer att fokusera på två principer som du och alla andra *redan* accepterar och vi hoppas på att påvisa att vi baserat på dessa två principer inte kan rättfärdiggöra konsumerandet av djurprodukter. För att följa dessa principer måste vi äta oss att äta en vegansk diet.

Dessa principer, som är allmänt delade moraliska intuitioner och som utgör vår vedertagna *visdom* om

djuretik, är följande:

Den första principen är att vi har en moralisk skyldighet att inte utsätta djur för onödigt lidande.

Ingen betvivlar detta.

Vi skulle, så klart, kunna ha en intressant och lång diskussion om vad "nödvändighet" innebär och när lidande eller skada är nödvändighet. Men att ge en absolut definition på vad nödvändighet betyder är inte nödvändigt för våra syften.

Allt som är nödvändigt är att vi alla är överens om vad som *inte* är nödvändigt: vi är alla överens om att det inte är nödvändigt att utsätta djur för lidande för njutning, nöje eller utav bekvämlighet.

Så trots att vi kan vara oense om huruvida vissa särskilda företeelser som orsakar djur lidande är nödvändiga, så är vi alla överens om att det inte finns någon nödvändighet att utsätta djur för lidande endast för att det ger oss njutning, eller för att vi finner det nöjsamt eller bekvämligt att göra det.

Den andra principen är att trots att djur moraliskt sett är viktiga, så är människor viktigare.

En del av oss tror att människor är viktigare eftersom att de tror människor är skapade i Guds avbild och har själar. En del av oss tror inte på Gud alls, men tror fortfarande att människor generellt sett är viktigare; eller är viktigare p.g.a. särskilda förmågor t.ex. som att de kan skriva symfonier och poesi, måla bilder och designa byggnader och bomber.

Det spelar egentligen ingen roll varför de flesta av oss tror att människor är viktigare moraliskt sett och det har ingen betydelse huruvida den idén kan försvaras. Trots att vi anser att det finns övertygande skäl för att utmana och förkasta denna idé – och vi har i annan litteratur formulerat och försvarat en omfattande teori om djurens rättigheter – så kommer vi för nuvarande syften att anta att detta är sant.

En följsats av denna andra princip är att om det finns en konflikt som nödgar oss att bestämma mellan en människa och en icke-människa, så måste vi sätta människans intressens först. Om vi t.ex. befinner oss på en livbåt med en annan människa och en hund, och vi är konfronterade med en nödsituation som nödgar oss att kasta en individ överbord, så är det hunden som förlorar.

Hunden är viktig, men människan är viktigare.

Vi hävdar att det praktiskt taget inte är någon som inte håller med om dessa två principer eller betvivlar att dessa är allmänt delade moraliska intuitioner. Ja, det finns vissa människor som inte bryr sig moraliskt om djur. Men vad spelar det för roll? Det finns vissa människor som inte bryr sig moraliskt om andra människor. Det är ett faktum att vissa människor inte bryr sig moraliskt sett om andra människor, men det motsäger inte att de flesta människor bryr sig om andra människor. På samma sätt så finns det en del människor som inte bryr sig om djur, men det motsäger inte att de flesta bryr sig om djur. De som inte bryr sig alls utgör en minoritet. Nästan alla anser att djur har *något slags* moraliskt värde och betraktar dem inte endast som saker.

Så låt oss sammanfatta. Vi vidhåller att vår konventionella visdom om djur är denna:

1. Vi har en moralisk skyldighet att inte utsätta djur för *onödigt* lidande; och det lidande som vi utsätter djur för endast för ren njutning, nöje, eller bekvämlighet,

är per definition onödigt.

2. Djur har ett visst moraliskt värde men människor är viktigare än icke-människor; och i en situation i vilken det är en konflikt mellan en människa och ett djur så förlorar djuret.

Vi kommer inte att utmana dessa utbredda moraliska intuitioner. Vi kommer att låta de vara och vi kommer att visa att om du håller med om dem, så kräver de dig att sluta konsumera djurprodukter – även om du inte ens funderar över djurens rättigheter och än mindre håller med om det begreppet.

För att summera, vi hoppas att övertala dig om att *det som du redan tror på*, gör att du måste ta ställning för en diet bestående av endast växter – eller vegansk diet.

Två saker innan vi börjar

För det första, om du för tillfället konsumerar djurprodukter så kan du uppleva det som att vi attackerar dig. Det gör vi inte och vi vill inte att du ska tro att vi gör det.

Att konsumera djurprodukter har betraktas som normalt av de flesta av oss under hela våra liv. Vi har alla kära minnen av vår familj och våra vänner från högtider och andra speciella sammankomster, under vilka djurprodukter av olika slag alltid serverades.

Syftet med denna bok är inte att fördöma dig. Det handlar inte om dömande. Snarare så handlar det om att hjälpa dig att tänka klart om något som du redan betraktar som en moralisk fråga som gnager i ditt huvud. Till den grad som något av det vi säger provocerar eller irriterar dig så ber vi dig att se över denna reaktion för att se om huruvida du tycker att det vi säger är rimligt.

För det andra, för att denna bok ska vara läsbar både när det gäller stil och längd, så har vi undvikit att göra den sorts långa presentationer som är vanliga i traditionell akademisk litteratur. Vi har inte heller inkluderat många fotnoter. Men faktapåståenden som vanligtvis har källhänvisningar är för det mesta inte kontroversiella och kan med enkelhet verifieras.

1. Vi är alla Michael Vick: Vår moraliska scizopphreni

Kommer du ihåg Michael Vick?

Kommer du ihåg den stora uppståndelsen om den amerikanska fotbollsspelaren Michael Vick, som vid den tiden var en försvarsspelare för Atlantic Falcons, och hans deltagande i att arrangera hundkamper på en egendom som han ägde i Virginia?

Självklart gör du det. Det togs upp i media i flera veckor i sträck när det först belystes år 2007, och sedan igen när Vick blev frisläppt från fängelset år 2009 och signerade ett kontrakt för Philadelphia Eagles. Han finansierade, deltog i och tjänade pengar på hundkamper. Han var inte endast involverad i hundkamper, utan dödade även personligen flera hundar som inte presterade på ett sätt som tillfredställde honom.

Människor var inte endast upprörda, de var rasande över Vick och många är det fortfarande. De finns fotbollsfanatiker – Eagles-fanatiker – som nu bojkottar Eagles p.g.a. Vick. Vick fortsätter att be om ursäkt, men människor förlåter honom inte. Han visas fortfarande i nyheterna.

Varför är vår reaktion till Vick så stark?

Är det för att hundar har rättigheter och att vi inte kan utsätta hundar för lidande överhuvudtaget?

Nej, det är det inte. Vi kanske inte gillar idén av att en hund lider, men det kan finnas omständigheter i vilka vi har en god anledning att skada en hund. Till

exempel, om du går längs en gata upptagen i dina egna tankar och en hund attackerar dig, så kan du befinna dig i en situation i vilken du måste skada hunden i självförsvar. Du kanske är för att man kan använda hundar i biomedicinska experiment om du tror att de kan resultera i ett botemedel för någon sjukdom.

Nyckeln till att vi var och fortfarande är väldigt arga finner vi om vi sätter fokus på orden "god anledning". Vick gjorde en barbarisk sak, han utsatte hundar för lidande och död, och den enda anledningen han hade för detta var att han njöt av att göra detta; han njöt av att se hundar slåss och från hans deltagande i aktiviteten.

Och *ingen* skulle acceptera Vicks njutning av hundkamper som en god anledning som skulle rättfärdiga det som han gjorde.

Varför inte?

Återigen så är svaret enkelt.

Vi accepterar alla att det är fel att utsätta djur för *onödigt* lidande och att skada djur i onödan. Vi kan vara oense om huruvida det är nödvändigt i en viss situation att utsätta djur för lidande. Du kanske tror att möjligheten att få viss data från ett smärtsamt biomedicinskt experiment som använder sig av en hund är en legitim anledning; andra (inklusive oss) håller inte med om detta.

Men den överväldigande majoriteten av oss är överens om att nöjsamhet eller njutning *inte kan* utgöra ett exempel på nödvändighet, eller tjäna som en god anledning för att utsätta djur för lidande.

Betrakta ett exempel från ett mänskligt sammanhang. Om en person sa att hon trodde att det är moraliskt fel att utsätta barn för onödigt lidande, men att det var moraliskt acceptabelt att slå barn för njutning, så skulle vi förståeligt nog vara förbryllade. Låt oss åsidosätta huruvida vi någonsin tycker att det är en god idé att utsätta barn för lidande. Om det någonsin kan vara en god anledning att slå barn bara för att man gillar att göra det, så finns det ingen *dålig* anledning till att slå barn. *Varje* anledning är i så fall en *bra* anledning till att slå barn; *allt* lidande som barn utsätts för genom att bli slagna är då, per definition, nödvändigt. Om det är legitimt att slå någon för att man gillar eller njuter av det, så blir principen att det är fel att utsätta barn för onödigt lidande helt meningslös.

Samma analys går att tillämpa på någon som slår en hund istället för att slå ett barn. Ingen är oense om att det är moraliskt fel att slå en hund för att man gillar det, även om det finns dem som tror att det är acceptabelt att slå en hund som urinerar på en matta. Och detta är precis varför som vi alla var emot det som Michael Vick gjorde; han hade inte en god anledning för det som han gjorde. Så fallet med Vick talar indirekt om de båda moraliska intuitioner som vi diskuterade tidigare. Vick utsatte djur för lidande och hade inte en tillräcklig anledning för det. Och trots att vi inte tror att hundar moraliskt sett är lika viktiga som människor – många av oss skulle t.ex. "offra" en hund för att finna ett botemedel för någon sjukdom – så fanns det ingen konflikt mellan människor och djur som krävde att vi "offrade" hundarnas intressen. Den enda "konflikten" som Vick var involverad i var hans önskan att använda dem för hans njutning, vilket inte var konsekvent med hundarnas välmående.

Och det är inte en konflikt som räknas.

Lidandet som Vick utsatte hundarna för var fullständigt onödigt.

Problemet: Vi är alla Michael Vick

Problemet är att det moraliskt sett inte är någon skillnad mellan att äta djur och animaliska livsmedel jämfört med hundkamper.

Vi dödar och äter fler än 57 miljarder djur per år. Detta inkluderar inte de fler än en trillion fiskar och vattenlevande djur som vi dödar per år. En trillion är en miljon miljoner. Så varje år är vi ansvariga för ett chockerande antal dödsfall.

Ingen betvivlar att användandet av djur för mat resulterar i betydande lidande under de *bästa* omständigheterna, och ofrånkomligen när djuren blir dödade. Fastän det att många av oss tror att mjölk- och äggindustrin inte involverar att djur blir dödade, så är detta, vilket vi kommer att se mer detaljerat, inkorrekt.

Så låt oss tillämpa analysen som vi alla var överens om var okontroversiell på användandet av djur för mat: har vi en god anledning? Finns det någon nödvändighet involverad?

Det korta svaret är: Nej.

Men vänta! Behöver vi inte äta djur och djurprodukter för att vara friska?

Nej.

Ingen hävdar att det är medicinskt nödvändigt att konsumera djurprodukter. Den extremt konservativa Academy of Nutrition and Dietetics, tidigare American Dietetic Association, har sagt:

"Det är American Dietetic Association's ställningstagande att välplanerade vegetariska dieter, inklusive fullständigt vegetariska eller veganska dieter, är hälsosamma, näringsmässigt adekvata, och även kan förse med hälsofördelar när det gäller att förebygga och behandla vissa sjukdomar. Välplanerade vegetariska dieter är lämpliga för individer under alla stadier av livscykeln, inklusive graviditet, amning, tidig barndom, barndom, ungdomsåren, och för atleter." - Academy of Nutrition and Dietetics (tidigare kallad American Dietetic Association), världens största hälso- och näringsfysiolog-organisation. [1]

Och vanliga läkare pekar allt oftare ut att animaliska livsmedel faktiskt är skadliga för människors hälsa.

Vi skulle nu kunna ge oss in i en lång diskussion och berätta om de många studier som visar att animaliska livsmedel skadar vår hälsa, men vi behöver inte det. Oavsett om du håller med om eller inte om att det är skadligt för vår hälsa att konsumera animaliska livsmedel, så finns det inga tvivel om att animaliska livsmedel inte är *nödvändiga* för optimal hälsa. Alltså, även om vi inte tror att vi kommer att få en *bättre* hälsa om vi äter en adekvat vegansk diet, så kan vi inte på ett förståndigt sätt tro att vår hälsa skulle bli *sämre*.

Det finns också en bred samstämmighet om att det djurbaserade lantbruket är en ekologisk katastrof. Trots det att uppskattningar varierar, så finns det inga tvivel om att

djurprodukter representerar en ineffektiv användning av plantprotein eftersom att djur måste konsumera många kilo gryn eller gräs/hö för att producera ett kilo kött. T.ex. så krävs det enligt Cornell University-professorerna David Pimentel och Marcia Pimentel, [2] 13 kilo gryn och 30 kilo hö/gräs för att producera 1 kilo biff; 21 kilo gryn och 30 kg gräs/hö för att producera ett kilo lamm; 5,9 kilo gryn för att producera 1 kg fläsk; 3,8 kilo gryn för att producera ett kilo kalkon; 2,3 kilo gryn för att producera 1 kg kyckling, och 11 kilo gryn för att producera ett kilo ägg. Boskap i USA konsumerar 7 gånger så mycket gryn jämfört med vad USAs hela mänskliga befolkning konsumerar, och gryn som matas till boskap skulle kunna föda 840 miljoner människor som åt en plantbaserad diet.

I Pimentel-studien står det att 1 kilo djurprotein kräver cirka 100 gånger så mycket vatten som 1 kilo grynprotein. Enligt en annan studie, [3] så kräver ett kilo biff 15,415 liter vatten; fårkött (lamm och får) kräver 10,412 liter; fläsk kräver 5,988 liter; och kyckling 4,325 liter. Ett kilo äpplen kräver 822 liter vatten; bananer 790 liter; kål 237 liter; tomater 214 liter; potatis 287 liter; och ris 2497 liter. De flesta uppskattningar varierar mellan 1000 och 2000 liter vatten för att producera 1 liter mjölk.

Enligt FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation så bidrar det djurbaserade lantbruket med mer växthusgaser, vilka är direkt sammankopplade med global uppvärmning, än de fossila bränslen som används för transportmedel [4]. Enligt Worldwatch Institute, så bidrar det djurbaserade lantbruket med uppskattningsvis 51% av den totala mängden växthusgaser i världen som beror på människans utsläpp. Den genomsnittliga mängden av fossila bränslen som krävs för att producera djurprotein är 25 kcal av fossila bränslen per 1 kcal djurprotein, vilket är 11 gånger mer än vad som krävs för att producera grynprotein. [5]

Moderna intensiva djurbaserade jordbrukstekniker, som är kända som "factory farming" [djurbaserat fabrikslantbruk], har utvecklats till att producera ett stort antal djur som saluförs som djurprodukter, i en snabbare takt och till en lägre kostnad, och genom att använda mycket mindre land. Detta räknar så klart inte med den mängd land som krävs för att odla gryn och sojan som dessa djur måste födas med, så det djurbaserade fabrikslantbruket representerar allt annat än ett effektivt användande av land. En hektar land kan förse med mat till många fler människor som konsumerar en vegansk diet jämfört med de som konsumerar djurprodukter.

Emedan dessa metoder producerar billigare mat, så har fabrikslantbruket, eller koncentrerade djurfödnings/operationer (engelska: CAFO's), som USA's Environmental Protection Agency (EPA) (svenska: Miljöstyrelsen) kallar dem, allvarliga konsekvenser för miljön. T.ex. USA's jordbruksdepartement rapporterar att 1,37 miljarder ton fast animaliskt avfall årligen produceras i USA (130 gånger mer än det mänskliga avfallet som produceras i landet). De överskottsmängder av kväve som finns i denna gödsel kan enkelt konverteras till nitrater, vilka enligt EPA förorenar dricksvattnet för 4,5 miljoner människor. När nitrater finns i grundvattnet så kan de vara farliga för små barn. [6]

Avrinningen till vatten och jord från fabrikslantgårdar orsakar också föroreningar av grundvattnet och den vitt utbredda spridningen av hormoner. Antibiotika läggs rutinmässigt till fåglarnas, boskapens och grisarnas föda för att främja tillväxt och förhindra infektioner orsakade av osanitära förhållanden i den intensiva fångenskapen; cirka 80% av antibiotikan som produceras matas till djuren som används för mat. [7] Användningen av antibiotika i det djurbaserade lantbruket och den efterföljande spridningen av antibiotika kan bidra till att

människor blir resistenta mot antibiotika.

Det djurbaserade lantbruket är också ansvarigt för vattenföroreningar, avskogning, jorderosion, och all sorters olyckliga miljökonsekvenser. Återigen så kan du bestrida vissa detaljer, men *ingen* kan med trovärdighet hävda att det djurbaserade lantbruket inte har negativa konsekvenser för miljön.

Så, när allt kommer omkring, vad är den bästa motiveringen som vi har för att skada och döda mer än 57 miljarder landlevande djur och åtminstone 1000 miljarder vattenlevande djur? Vi behöver inte konsumera djurprodukter för att täcka vårt näringsbehov och konsumtionen av djurprodukter orsakar miljöförstörelse.

Animaliska livsmedel smakar gott.

Vi njuter av smaken av djurs kött och djurprodukter.

Vi finner det bekvämligt att äta animaliska livsmedel. *Det är en vana.*

Så hur exakt skiljer sig vårt konsumerande av djurprodukter från Michael Vick's hundkamper?

Svaret: Det gör det inte.

Lika lite som Michael Vick och hans intressen var i verklig konflikt med intressena av de djur, som han ville använda i hundkamper; så har vi en konflikt med djuren som vi vill äta eller vars produkter vi vill äta.

Vick tyckte om att sitta och se på när hundar slogs. Resten av oss tycker om att sitta runt en grill och grilla likdelarna från djur som blev behandlade lika illa om inte värre än Vick's hundar.

Det finns ingen skillnad mellan att njuta av hundkamper och den gastronomiska njutning som vi får från att konsumera djurprodukter. I båda fallen så är enormt lidande involverat. I båda fallen så finns det ingen nödvändighet.

Vi är alla Michael Vick.

[1]. American Academy of Nutrition and Dietetics, Vegetarian Diets: Abstract:
<http://www.eatright.org/About/Content.aspx?id=8357>.

[2]. David Pimentel and Marcia Pimentel,
"Sustainability of meat-based and plant-based diets and the environment," ("Hållbarheten av köttbaserade och plantbaserade dieter och miljön") *American Journal of Clinical Nutrition*, 2003; 78 (suppl): 660S-3S, tillgänglig här:
<http://ajcn.nutrition.org/content/78/3/660S.full.pdf>.

[3]. Institution of Mechanical Engineers, *Global Food:Waste Not, Want Not* ("Global mat, Slösa inte, Begär inte) (2013), at 12, available at:
http://www.imeche.org/docs/defaultsource/reports/Global_Food_Report.pdf?sfvrsn=0.

[4]. FAO Newsroom, <http://www.fao.org/newsroom/en/news/2006/1000448/>.

[5]. Se Pimentel-studien

[6]. Pew Commission on Industrial Farm Animal Production (Pew-kommisionen för industriell production av lantbruksdjur), at <http://www.ncifap.org/issues/environment/>.

[7]. See Natural Resources Defense Council, tillgänglig här:
<http://www.nrdc.org/food/saving-antibiotics.asp>.

Betala någon annan för att göra det smutsiga arbetet

Du kanske just nu är rasande och tänker för dig själv, eller t.o.m. säger högt, "Självklart är det en skillnad! Vick deltog direkt i hundkampen och han njöt av lidandet. Jag köper endast djurprodukter i affären." Vi njuter säkerligen av resultaten av djurens lidande och död, men till skillnad från Vick njuter vi inte av själva *processen* av lidande och död.

Trots att det må vara sant, så är det irrelevant från ett moraliskt perspektiv.

Som vilken första årets lagstudent kommer berätta för dig så är straffrätt tydlig med att det inte spelar någon roll huruvida det är du som utlöser avtryckaren eller om du betalar för någon att utlösa avtryckaren. Det är mord i båda fallen. Det kan stämma att personen som utlöser avtryckaren, hugger med en kniv, eller hugger med stridsyxan är en mer brutal person jämfört med personen som betalar en annan för att utföra dråpet. Så det kan vara en psykologisk skillnad mellan personen som betalar en annan för att döda och personen som utför dråpet, men det är ingen skillnad i moralisk skuld.

Skulle din bedömning av Vick skilja sig om han finansierade hundkamparrangementet, men aldrig deltog i det själv? Det gör Vick till en mer brutal person att han faktiskt njöt av att se på hundkampen och till synes deltog direkt i att döda hundar; men det är endast sett ur ett psykologiskt perspektiv och påverkar inte hans moraliska skuld. Det är ingen skillnad mellan personen X, som dödar en hund, och personen Y, som säger till X: "Döda hunden, men vänta tills jag lämnar eftersom jag inte tål att se det."

Faktumet att vi betalar andra för att skada och döda djur förändrar inte att vi är moraliskt ansvariga.

Det finns en del personer som säger att skillnaden mellan Vick och de som bara konsumerar djurprodukter är att de sistnämnda inte verkligen känner till det oundvikliga lidandet i produktionen av djurprodukter.

Vi har svårt att acceptera det ställningstagandet. Trots allt, ingen som är mer än fyra år gammal tror att kött växer på träd. Även om du inte känner till hur det sker exakt och inte vet alla hemska saker som sker med djuren, så vet du att djur måste bli slaktade för att få kött och ingen tror att ett slakthus är någonting annat än ett skräckhus.

Många av oss har sett videos eller fotografier eller skrivna beskrivelser om den

skräck som är involverad i produktionen av kött, mjölk och ägg. Och gensvaret är ofta att vända sig bort och svara något i stil med: "Nej, visa mig inte det; du kommer få mig att tappa aptiten".

Det är helt klart att vi alla vet att vårt kött involverar lidande och död. Ingen betvivlar detta. Så det är inte ens så att de som konsumerar djur inte känner till om lidandet. Självklart så gör dem det. Ja, det är en psykologisk skillnad mellan Michael Vick och någon som endast konsumerar djurprodukter och aldrig själv skulle döda ett djur, men det är en psykologisk och inte en moralisk skillnad.

Baserat på alla rapporter så behandlade Vick sina hundar på ett hemskt sätt. Det finns inget tvivel om att många av dem gick igenom enormt lidande. Men ärligt talat, djuren vars kroppar som många av oss kommer att äta ikväll som middagsmat led lika mycket om inte mycket mer.

På ett liknande sätt så är det många personer som konsumerar kött som är emot jakt. När vi frågar dem om varför de är emot jakt, men konsumerar kött, mjölk, ägg, etc., så varar de ofta: "Eftersom att det är någonting som är värre med att själv döda djuret. Jag skulle aldrig kunna titta på ett djur och skjuta det med en kula eller med en pil". Återigen så identifierar dessa svar ett psykologiskt faktum, och inte något som är relevant moraliskt sett. Faktiskt är det så att djuret som föddes upp och dödades för att producera en hamburgare troligen överlag hade ett mycket värre liv än djuret som dödades av en jägare. Så trots det att dödandet av djuret i båda dessa situationer inte är nödvändigt, så är det så att om det finns någon skillnad mellan dessa två situationer, så är det den att det förstnämnda faktiskt är värre eftersom att det involverar *mer* lidande.

Det finns ingen moralisk distinktion mellan kött och andra djurprodukter

Några av er är troligen överens med oss om köttfrågan. Du är eller lutar mot att bli vegetarian. Men du frågar: "Vad är det för fel på mejeriprodukter (mjölk, ost, glass, yoghurt, etc.) eller ägg? De dödar inte djur för dessa produkter."

Det korta svaret är: Det är en vanlig missuppfattning. Men det är en missuppfattning. Djuren som används för mjölk och ägg lider, och de slaktas alla precis

som djuren som används för kött slaktas. De flesta av djuren som används för mjölkprodukter och ägg är, precis som djuren som används exklusivt för kött, hållna i intensiv fångenskap på fabrikslantbruk.

Landets moderna mjölkindustri använder primärt "dry-lot"-mejerier. Dessa byggnader liknar "biffutfodringsområden", i vilka kor som används för kött matas så att de blir feta; och mjölkkor hålls stående eller liggandes i deras egen avföring i osanitära förvarsboxar. Tvärtemot vad många tror så producerar inte kor mjölk "automatiskt" och ser det som en stor favör när vi mjölkar dem. De måste göras gravida först. Varje år så blir de på ett artificiellt sätt tvångsgravida så att de ska fortsätta laktera. Om vi dricker kors mjölk, så dricker inte bäbisarna den och det är för dem som mjölken är ägnad. Nyfödda kalvar tas från deras mödrar kort efter födseln – och ibland omedelbart efter födseln – och det finns inga allvarliga dispyter om att detta orsakar stress både för mamman och babyen. Många av honkalvarna kommer att bli mjölkkor (de matas en blandning så att de inte tar mjölken); resten av honorna, och alla hanarna, kommer att bli "kött"djur, och vissa av dessa kommer att födas upp under extremt instängda förhållanden och bli slaktade efter sex månader för att bli sålda som kalvkött. Alla kor, oavsett om de föds upp för kött eller mjölk, kommer att hamna på samma slakteri. Mjölkkor som kan bli 25 år gamla slaktas oftast efter fyra till fem år när deras produktivitet börjar avta.

Som ett resultat av nuvarande uppfödningmetoder på mjölkgårdar (diet, inhysning), så lider mjölkkor av lamhet, mastit (en smärtsam juverinflammation), reproduktiva problem, och allvarlig viral och bakteriell diarré. De ges ofta mediciner för att få dem att producera mer mjölk. Alla mejeriboskap slutar sina liv i samma eländiga slakterier precis som boskapen som används för kött, och många mejeriboskap lemlästas; deras horn tas bort och deras svansar är kuperade eller skärs av, utan något som lindrar smärtan. Svanskupering är ett vanligt förfarande.

I äggindustrin så separeras hanarna och honorna efter det att de kläcks. Eftersom att hankycklingarna inte kan producera ägg och eftersom att värpkycklingar är en specifik ras som inte är lämpad för att bli "kött" djur, så dödas mer än 100 miljoner hankycklingar årligen i USA genom att bli kastade levande in i maskiner som maler dem, genom att bli ihjälkväda i soppåsar eller söndergasade. Värphöns hålls instängda i små batteriburar i vilka de i genomsnitt får leva hela sina liv på en yta av 67 kvadrattum, vilket är ungefär en yta av storleken på ett papper stort som ett brev. De flesta värphöns tvingas att gå igenom ruggning, i vilken fåglarna svälts för en period, vilket får dem att förlora deras fjädrar och tvingar deras reproduktiva process att förnygras, och de tvingas att få sina näbbar avhuggna för att hindra fåglarna att skada varandra. De höns som inte är instängda i batteriburar föds upp i "burfria" eller "friga" förhållanden i vilka de fortfarande utsätts för fruktansvärt lidande. Alla värphöns blir slaktade när deras kapacitet att producera ägg avtar, vilket oftast är efter

en eller två ägglägningscykler. Så om du endast äter ägg så är du fortfarande direkt ansvarig för att många kycklingar lider och blir dödade.

Slutsatsen är att det är lika mycket lidande i ett glas mjölk, som det är i ett ägg eller i en biff.